אאבל איתיה במתא לא דאמרינן אימר לא אמרו ליה דאמרי אשכחינהו שליחא דב״ד ואמר ליה בולא אמרן אלא דלא חליף אבבא דבי דינא אבל חליף אבבא דבי דינא לא אמרי אשכחוה בי דינא ואמרי ליה גולא אמרן אלא דאתי ביומיה אבל לא אתי ביומיה לא אימא אישתלויי אשתלי אמר רבא דהאי מאן דכתיב עליה פתיחא על דלא אתי לדינא עד דאתי לדינא לא מקרעינן ליה על דלא ציית לדינא עד דציית לא מקרעינן ליה ולא היא הכיון דאמר צייתנא קרעינן ליה: אמר רב חסדא וקובעים זמן שני וחמישי ושני זמנא וזמנא בתר זמנא ולמחר כתבינן רב (א)אסי איקלע בי רב כהנא חזא ההיא איתתא דאזמנה לדינא בפניא ובצפרא כתיב עלה פתיחא א״ל לא סבר לה מר להא דאמר רב חסדא קובעין זמן שני וחמישי ושני א״ל זה״מ גברא דאנים וליתיה במתא אבל איתתא כיון דאיתה במתא ולא אתיא מורדת היא: אמר רב יהודה חלא יהבינא זמנא לא ביומי ניסן ולא ביומי תשרי לא במעלי יומא טבא ולא במעלי שבתא טאבל מניסן לבתר יומי ניסן וביומי תשרי לבתר תשרי קבעינן יממעלי שבתא לבתר מעלי שבתא לא קבעינן מאי טעמא בעבידתיה דשבתא טריד אמר רב נחמן כלא יהבינן זמנא לא לבני כלה בכלה ולא לבני ריגלא בריגלא כי הוו אתו לקמיה דרב נחמן אמר להו וכי לדידכו כנופייכו לוהאידנא דאיכא רמאי חיישינן: אם היה דבר שיש בו אחריות מחייב לשלם: נמתני ליה רבי לר״ש בריה לא דבר שיש בו אחריות ממש אלא אפילו פרה וחורש בה חמור ומחמר אחריו חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן בעי מיניה רב כהנא מרב מטה ומיסב עליה שולחן ואוכל עליו מהו ס אמר לו יתן לחכם ויחכם עוד: **מתני׳** עאין פורטין לא מתיבת המוכסין ולא מכים של גבאין ואין נוטלין מהם צדקה פאבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק: **גמ׳** תנא צאבל נותן לו דינר ונותן לו את השאר: ומוכסין קוהאמר שמואל רדינא דמלכותא דינא אמר רב חנינא בר כהנא אמר שמואל שבמוכס שאין לו קצבה דבי ר׳ ינאי אמרי תבמוכס העומד מאליו איכא דמתני לה אהא אלא ילבש אדם כלאים אפי׳ על גבי עשרה בגדים להבריח בו את המכס מתני׳ דלא כר״ע דתניא א] באסור להבריח את המכס ר״ש אומר משום גר״ע מותר להבריח את המכס ה בשלמא לענין כלאים בהא קמיפלגי ו דמר סבר דבר שאין מתכוין מותר ומר סבר דבר שאין מתכוין אסור אלא להבריח בו את המכס מי שרי והאמר שמואל דינא דמלכותא דינא א״ר חנינא בר כהנא אמר שמואל במוכס שאין לו קצבה דבי ר׳ ינאי אמרי במוכס העומד מאליו ואיכא דמתני (א) אהא חשנודרין להרגין ולחרמין ולמוכסין שהיא של תרומה שהיא של בית מלך אע״פ שאינה של תרומה אע״פ שאינה של מלך ולמוכסין והאמר שמואל דינא דמלכותא דינא א״ר חנינא בר כהנא אמר שמואל הבמוכס שאין לו קצבה דבי ר׳ ינאי אמרי אבמוכס העומד מאליו רב אשי אמר בבמוכס כנעני דתניא גישראל וכנעני אנס ט שבאו לדין אם אתה יכול לזכהו בדיני ישראל זכהו ואמור לו כך דינינו בדיני כנענים זכהו ואמור לו כך דינכם ואם לאו באין עליו בעקיפין י דברי ר׳ ישמעאל ר״ע אומר אין באין עליו בעקיפין מפני קידוש השם ור״ע טעמא דאיכא קידוש השם הא ליכא קידוש השם באין וגזל כנעני מי שרי והתניא אמר ר׳ שמעון דבר זה דרש ר״ע כשבא מזפירין מנין ילגזל כנעני שהוא אסור ת״ל ²אחרי נמכר גאולה תהיה לו

שלא

אבל איתיה במתא לא. משמתינן ליה דהנהו איתתא ושיבבי לא עבדי שליחותם: **דאמרי שליחא דבי דינא אשכחיה ואמר ליה.** אלא משדרינן ליה עוד שליחות אחרינא בתריה: **ולא אמרן אלא דלא חליף אבבא דבי דינא.** כי אתי ההוא פלוני לביתיה לית ליה אורחא לבבא דבי דינא אבל חליף אבבא דבי דינא לא סמכינן אשיבבי דאמרי בי דינא אמרי ליה: **אישתלי.** שכחו שליחותם קודם שבא אותו פלוני לביתו: **עד דאתא לבי דינא לא קרעינא ליה.** ואע״ג דאמר אתינא: **עד דלא לייט לבי דינא.** שאמרו [לו] לא אתן לו ולא קיים: **עד דלייט דינא.** ויפרע לו: **לא מקרעינן ליה.** ואע״ג דאמר פרענא: **ולא היא כיון דאמר דלייטנא קרענא.** לאלתר דדלמא לית ליה זוזי השתא ועדת אבל באתא לדינא כל כמה דלא אתי אפקרותא הוא: **קובעין זמן.** ליום שני בשבת ואם לא יבא מזמנין אותו ליום חמישי ואם לא יבא מזמנין אותו ליום שני ועד למחר לא כתבינן פתיחא שכל היום ממתינין שמא יבא: **לא יהבינן זימנא ביומי ניסן.** אין מזמנין אדם לדין בניסן ובתשרי שהן זמן קציר ובציר: **אבל ילבתר ניסן.** שולחים שיבא ביום פלוני באייר: **לבני כלה בכלה.** באין לשמוע הדרשה בכל שבת אין אומרים לו בא ביום שני לדין דממנע ולא אתי לכלה: **בריגלא.** באין לשמוע הלכות הרגל קודם הרגל ל׳ יום: **כי אתו.** תובעין לקמיה דרב נחמן ביום כלה להזמין בעלי דינין לדין: **אמר להו וכי לדידכו כנופייכו.** לצורך דינכם הקהלתי אתכם: **מטה ושלחן מהו.** כיון דמידי דקמי בגו ביתא הוא ולא מתחזי לעלמא כי פרה וחמור וליכא זילותא דאבוהון או דלמא כיון דנפקי ועיילי אינשי לבייתייהו וחזו להו איכא זילותא: **ויחכם עוד.** כפרה וחמור כן מטה ושלחן: **מתני׳ אין פורטין.** להחליף סלעים בפרוטות מיד מוכסים ליטול הפרוטות מתיבתן שנותנין בה מעות המכס וכן מכים של גבאי המכס שגובה כסף גולגולת וארנונא לפי שהן של גזל: **מתוך ביתו.** של מוכס ממעות שלו: **או מן השוק.** אם יש לו מעות בשוק שאין לוקח מתיבת המכס: **גמ׳ אבל נותן לו דינר.** היה חייב לו פרוטות למוכס מן המכס בשוה חצי דינר ואין לו הפרוטות נותן לו דינר כסף ומקבל הימנו פרוטות בשוה חציו מפני שהוא כמציל מידו: **דינא דמלכותא דינא.** וזה שקיבל את המכס מן המלך בדבר קצוב כך וכך לשנה אין (ב) גזלן: **שאין לו קצבה.** אלא נוטל ככל חפצו: **מאליו.** שלא מאת המלך אפי׳ יש לו קצבה: **כדי להבריח את המכס.** ואע״פ שאין כוונתו להנאת לבישה אלא להבריח בו בלבישת כלאים: **דינא דמלכותא דינא.** ונמצא שגוזל את המוכס ישראל זה שקיבל את המכס מיד המלך נכרי בהיתר: **נודרין.** קונם כל פירות עלי אם אין תבואה זו של בית המלך: **הורגים.** רוצחים: **חרמים.** בעלי תיגרה ומריבה וגוזלי ממון: **במוכס שהוא כנעני אנס** ט. ואין לחוש אם גוזלו היכא דליכא חילול השם שאין מבין שזה מכזב: **באין עליו בעקיפין.** בחכמה עד שפוטרין את הישראל: **אחרי נמכר.** בעבד עברי הנמכר לנכרי בשוק משתעי:

שלא

(ג) **ומר** סבר דבר שאין מתכוין מותר. ושרי אפי׳ ללבוש והא נמי (ג) דתניא מוכרי כסות מוכרין כדרכן ומוקי בבמה מדליקין (שבת דף כט: ושם) כרבי שמעון דשרי דבר שאין מתכוין התם נמי שרי אף ללבוש ולא שישאם דוקא על כתיפיו:

אין פורטין לא מתיבת המוכסין. לרבנן דאמרי סתם גזילה לא הוי יאוש בעלים א״ש ומ״מ קתני דנותן דינר ויחזיר לו השאר הואיל ואין ידוע בברור שהם של גזל ולר״ש נמי דאמר סתם גזילה הוי יאוש בעלים דהשתא ה״ל יאוש ושינוי רשות מ״מ אין פורטין משום דדבר מגונה הוא דתיבה וכים מיוחדת להצניע שם גזילות שלהם ודרכו כל שעה להניח שם:

נודרין להרגים. בנדרים (דף כח.) מפרש דאמר בשפתיו סתם יאסרו כל פירות שבעולם עלי אם אינם של תרומה ומחשב בלבו היום דאין נאסר אלא אותו יום בלבד ואע״ג דדברים שבלב אין דברים משום אונסא שרו ליה הכי מפרש התם וה״ה שיכול לחשוב בלבו שעה אחת או רגע וכן נוהגים כשהאנסים (א) מדירים היהודים הדרים תחתיהם שלא יצאו לדור בעיר אחרת יכולין לידור סתם שלא יצאו ובלבם יחשבו היום ואפי׳ הוא מפרש בשפתיו שלא יצא ממנו כל ימי חייו יכול להערים ולחשוב בלבו שום תנאי ואם מבטל בשפתיו בלחש כ״ש דהוי ביטול גמור (ג):

שלא

מסורת הש״ס

א) [נ״ל אבין], ב) [נ״ל מיירין], ג) [לעיל קיא:] [לקמן קיד:], ד) גיטין י: נדרים כח. ב״ב נד: נה., ה) כלאים פ״ט מ״ב, ו) [ע׳ תוס׳ זבחים לא: ד״ה הא ר׳ יהודה], ז) גרסינן במס׳ שמחות פ״ב הלכה ט׳ הגונב את המכס ה״ז שופך דמים ולא שופך דמים בלבד אלא כאלו עובד ע״ז ומגלה עריות ומחלל שבתות, ח) נדרים כז:, ט) [גט״א ישראל וגר], י) [תניין לגבר נוכן כל״ע], כ) כמ״א: שהוא נכרי, ל) שייך אחר ד״ה אין פורטין, מ) כמ״א: כשהפרים, נ) וכ״ו דוקא להגזל מן האנסים אבל בלאו״ה אסור לגנוב דעת הבריות מ״ו כל שהוא אפי׳ שלא בשעת גזל.

* * *

תורה אור השלם

1. תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֶף לֶקַח: משלי ט ט
2. אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ: ויקרא כה מח

* * *

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ דמתני לה אהא נודרין וכו׳ של תרומה אע״פ שאינה של תרומה שהיא של בית מלך אע״פ שאינה של מלך: (ב) רש״י ד״ה דינא וכו׳ אין זה גזלן: (ג) תוספות ד״ה ומר וכו׳ והא נמי דתנן בפ׳ בתרא דכלאים מוכרי כסות:

* * *

גליון הש״ס

גמ׳ א״ל תן לחכם וכו׳. עירובין סה ע״ב: שם אסור להבריח. עיין פסחים דף קיב ע״ב: שם דס״ס דבר שאין מתכוין מותר. וכמש לא ע״ב תוד״ה הא ר״י:

* * *

הגהות מהר״ב רנשבורג

א] גמ׳ דתניא אסור להבריח בהם כל״ל. וכ״ה בריי״ף ור״ל בכלאים ובנימוקי יוסף הגירסא כו וכן בדר׳ עקיבא ורש״ם בב״י דגרים להדיא בלשון התי״ק תניא אסור ללבוש עשרה בגדים כלאים זה על זה להבריח בו את המכס וכ״כ הרא״ש וכן נלע״ד שטעות נזדקת התוס׳ כובסים דף לא ע״ב ד״ה הא ר״י ועש״ה ולשון סוגיין בשלמא לענין כלאים וכו׳ הכי מוכח וע׳ פני יהושע ותו״ק:

* * *

שיטה מקובצת

א) כתב הרב המאירי ז״ל וזה דוקא בכנענים עובדי אלילים אנסים שאינם גדורים בדרכי הדתות כו׳ (וע׳ לעיל דף ל״ח ע״א מה שמובא שם בשיטה מקובצת בזה) אבל באותן הגדורים בדרכי הדתות לא נאמר כן אלא אם באו לפנינו לדין אין מעבירין להם את הדרך כמלא מחט אלא יקוב הדין את ההר:

עין משפט
נר מצוה

כט א מיי׳ פ״כ מהל׳ סנהדרין הל׳ י טוש״ע ח״מ סי׳ יא סעי׳ ג בהג״ה:

ל ב ג מיי׳ פכ״ה מהל׳ סנהדרין הלכה י סמג עשין רח טוש״ע שם ס״ב:

לא ד ה מיי׳ שם הל׳ ח טוש״ע שם סעי׳ ד:

לב ו ז מיי׳ שם סמג שם טוש״ע שם סעי׳ א:

לג ח ט י מיי׳ שם הל׳ ט סמג שם טוש״ע ח״מ סי׳ ה סעי׳ א ב:

לד כ ל (מיי׳ שם) טוש״ע שם סעי׳ ב בהג״ה:

לה מ נ ס מיי׳ פ״ה מהל׳ גזלה הל׳ ט ועיין מ״מ סמג עשין עג טוש״ע ח״מ סי׳ שסט ס״ד:

לו ע מיי׳ שם הלכה יא טוש״ע שם סעי׳ ב וסעי׳ ז ח ט:

לז פ צ מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף ו:

לח ק מיי׳ פ״י מהל׳ כלאים הלכה יח סמג לאוין רפג טוש״ע י״ד סי׳ שא סעי׳ ה:

לט ר מיי׳ פ״ה מהל׳ גזלה הלכה יא סמג עשין עג טוש״ע ח״מ סי׳ שסט סעי׳ ו:

מ ש ת א מיי׳ פ״ג מהל׳ שבועות הל׳ ה ב ופ״ד מה׳ נדרים הל׳ א סמג לאוין רמב טוש״ע יו״ד סי׳ רלב סעי׳ יד:

מא ב מיי׳ פ״ה מהל׳ גזלה הל׳ יא סמג שם ועשין עג טוש״ע שם וטוש״ע ח״מ סי׳ שסט סעי׳ ו:

מב ג מיי׳ פ״ו מהל׳ מלכים הל׳ יג:

מג ד מיי׳ פ״א מהל׳ גזלה הלכה ב ופ״א מהל׳ גניבה ה״א סמג עשין עג טוש״ע ח״מ סי׳ שמח סעי׳ ב וסי׳ שנט סעי׳ א:

* * *

מוסף רש״י

לא דבר שיש בו אחריות ממש. לא שגזל קרקע והניחה לפניהן, אלא אפילו פרה כו׳. והכל מעידין שהיה דגזל סיירין (לעיל קיא:). **דינא דמלכותא.** של עכו״ם (גיטין י:) כל מסים וארנוניות ומנהגות של משפטי מלכים שרגילים להנהיג במלכותם, דינא הוא, שכל בני המלכות מקבלים עליהם מרצונם חוקי המלך ומשפטיו והלכך דין גמור הוא ואין למחזיק בממון חבירו על פי חוק המלך הנהוג בעיר משום גזל (רשב״ם ב״ב נד:). **נודרין להרגין.** שהוא הורג על עסקי ממון, שאם בא להורגו יכול לידור על זה שהוא של תרומה ויאמר נדר זה עלי אם אינו של תרומה, אף על פי שאינו של תרומה, כדי שלא יהרגהו, לפי שיש חיוב מיתה לגו, והנדר מותר והייתי נמי נדרי אונסין (נדרים כז:). **ולחרמין.** שהוא לסטים בעלמא שאינו הורג (שם). **ולמוכסין.** נוטל מכס המלך ורוצה ליטול פירותיו בעל כרחו (שם). **אף על פי שאינה של תרומה.** יכול לידור שהן של תרומה כדי שלא יטלם (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones